

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎNCHEIERE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând cererile avocatului Pavel Dumitru în numele inculpaților Paveliu Răzvan și Țopa Viorel, privind strămutarea judecării cauzei penale nr. 02-1a-23253-18102016, dosarul nr. 1-128/17, privindu-i pe Paveliu Răzvan și Țopa Viorel, de la Curtea de Apel Chișinău, cu dispunerea suspendării judecării cauzei pe perioada judecării cererii de strămutare, sesizarea Curții Constituționale în vederea examinării constituționalității sintagmei cuprinse în art. 47 alin. (1) Cod de procedură penală „cu cel puțin 5 zile înainte de începerea cercetării judecătorești”

*termenul de examinare a strămutării și a
cererii privind sesizarea Curții Constituționale:
30 noiembrie 2017 – 06 decembrie 2017,*

C O N S T A T Ă :

1. Avocatul Pavel Dumitru în numele inculpaților Paveliu Răzvan și Țopa Viorel, a înaintat o cerere prin care solicită strămutarea judecării cauzei penale nr. 02-1a-23253-18102016, dosarul nr. 1-128/17, privindu-i pe Paveliu Răzvan și Țopa Viorel învinuiți în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42, 243 alin. (3) lit. b), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la o altă instanță egală în grad cu Curtea de Apel Chișinău cu dispunerea suspendării judecării cauzei pe perioada judecării cererii de strămutare.

2. În argumentarea cererii se invocă că în cadrul ședinței de judecată din 30.11.2016 a fost prezentat completul: președinte – Robu Oxana, judecător raportor – Teleucă S. și judecător – Brânză L., judecătorul Teleucă Stelian a declarat că a activat în cadrul băncii Victoriabank S.A. o perioadă de circa 10 ani până în anul 2006, astfel apărarea a cerut termen pentru a documenta circumstanța dată și de a identifica dacă ea constituie temei de recuzare.

La următoarea ședință din 14.12.2006, era deja un alt complet: președinte Pleșca Ion, judecător – raportor Teleucă S., judecător Robu O. Astfel, a înaintat cerere de recuzare judecătorului Teleucă S. și judecătorului Pleșca I.

Pentru examinarea cererii de recuzare, dosarul a fost repartizat judecătorului Morozan Ghenadie. Acesta fără a respecta cadrul legal aferent citării în procedură

de recuzare, fără a expedia o citare poștală sau electronică, a întocmit o telefonogramă despre apelarea avocatului apărării dar la un alt număr decât cel real(f.d. 156 – 157), a mimat judecarea recuzării și s-a grăbit s-o respingă în mod arbitrar.

Notează că la f.d. 162 este o altă telefonogramă despre citarea apărării unde numărul de telefon este indicat deja corect.

În ședința de judecată din 24.01.2017 completul de judecători din nou a fost schimbat, în loc de Pleșca I. a fost introdusă Brînză L., căreia i-a fost înaintată recuzare, ce a fost neîntemeiat respinsă.

În ședința de judecată din 28.03.2017 a fost pusă în discuție cererea apărării de recuzare a judecătorului S. Teleucă, în care au fost indicate alte temeuri decât cele enunțate în cererea precedentă.

Examinarea acestei cereri de recuzare i-a fost repartizată, în mod repetat judecătorului Morozan Ghenadie, care fără a cita părțile și fără a intra în esența argumentelor aduse, a dispus respingerea cererii de recuzare, fără a argumenta această respingere.

Intrând în posesia informației potrivit căreia Președintele Curții Supreme de Justiție, dl. Mihail Poalelungi, a depus o plângere penală în privința judecătorului Teleucă Stelian, apărarea a depus o cerere de recuzare a acestui judecător.

Examinarea acestei cereri de recuzare i-a fost repartizată judecătorului Morozan Ghenadie respingând cererea fără a formula răspunsuri la temeiurile invocate.

Astfel, avocatul consideră că nu v-a reuși să obțină o judecare echitabilă a cauzei date în Curtea de Apel Chișinău, atrăgând atenția asupra încălcării flagrante a regulilor aferente compunerii instanței de judecată, indicate prin art. 31 Cod de procedură penală, care stabilește că, completul de judecată format în condițiile art. 30 Cod de procedură penală trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei, cu excepția prevăzută în alin. (3).

A mai indicat că schimbarea multiplă și neîntemeiată a completului de judecători contravine expres prevederilor art. 6 §1 și 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dispozițiilor art. 61 alin. (2) și (11) din Legea privind organizarea judecătorească și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, norme ignorate de Curtea de Apel Chișinău.

Din aceste considerente, apar suspiciuni privind obiectivitatea sau imparțialitatea persoanelor care lucrează în numele și pentru acel organ. Pe lângă suspiciunea individuală (îndreptată în mod singular, fie plural față de unul sau mai mulți subiecți procesuali oficiali) atestată în situațiile de incompatibilitate deja examinate, pot fi întâlnite cazuri de suspiciune colectivă care este îndreptată în mod indivizibil asupra tuturor subiecților procesuali oficiali ce îndeplinesc

atribuțiile ce-i intră în competența funcțională a unui organ judiciar, așa încât suspiciunea se răsfrânge asupra capacității subiective a însuși organului judiciar respectiv. Motivele unei astfel de suspiciuni colective nu privesc, deci, personal (individual) subiecții procesuali oficiali, ci condițiile în care ei trebuie să-și îndeplinească atribuțiile funcționale, condiții din cauza cărora desfășurarea normală a procesului penal nu poate fi asigurată, care au făcut să se nască suspiciuni cu privire la obiectivitatea și imparțialitatea organului judiciar respectiv, în cazul suspiciunii colective întemeiate, astfel consideră că remediul procesual nu poate fi decât strămutarea cauzei penale la un alt organ judiciar penal de același grad.

Mai mult, consideră că este necesară strămutarea pe motivul faimei nefavorabile care planează asupra judecătorului de caz în particular și a instanței în general, ce a fost mediatizată intens de mass – media.

În acest sens, consideră că circumstanțele enunțate mai sus cad sub incidența instituției strămutării, deoarece prin aceasta se poate obține soluționarea obiectivă și completă a cauzei, asigurându-se desfășurarea normală a procesului penal.

2.1. În argumentarea cererii privind sesizarea Curții Constituționale în vederea examinării constituționalității sintagmei cuprinse în art. 47 alin. (1) Cod de procedură penală „cu cel puțin 5 zile înainte de începerea cercetării judecătorești”, invocă că partea pregătitoare este menită să asigure ca cercetarea judecătorească și dezbaterile judiciare să se desfășoare în strictă concordanță cu prevederile legii, să fie asigurat termenul rezonabil de judecare și posibilitatea examinării nemijlocit în instanță a probelor acuzării și apărării.

Ca durată de timp, aceasta poate fi executată pe parcursul a unei jumătăți de oră înainte de cercetarea judecătorească, situații în care exercitarea acestui drept se limitează la un timp imposibil de realizat.

La fel, indică că, temeiurile legale de solicitare a strămutării pot interveni și după începerea cercetării judecătorești, deoarece situațiile în care este necesar să se asigure desfășurarea normală a procesului, inclusiv necesitatea asigurării liniștii publice, a unui climat prielnic sau a unei ambianțe favorabile, și să se obțină soluționarea obiectivă completă rapidă a cauzei pot apărea anume după ce s-a început cercetarea judecătorească.

Consideră că limitarea temporală contravine și este combătută prin art. 49 alin. (3) Cod de procedură penală „Dacă instanța la care se află cauza a cărei strămutare se cere a procedat între timp la judecarea cauzei, hotărârea pronunțată de această instanță este anulată prin efectul admiterii cererii de strămutare” dar și prin art. 50 alin. (1) Cod de procedură penală „Strămutarea cauzei nu poate fi cerută din nou afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe circumstanțe pe care Curtea Supremă de Justiție nu le-a cunoscut în cadrul soluționării cererii anterioare sau pe circumstanțe apărute după aceasta.”

Or, aceste reglementări legale fac posibilă înaintarea cererii de strămutare chiar și după declanșarea cercetării judecătorești, fiind stabilită și situația, când a fost pronunțată o hotărâre pe cauză, împrejurare ce demonstrează că prevederea legală „cu cel puțin 5 zile înainte de începerea cercetării judecătorești” este străină instituției de strămutare a judecării cauzei și creează confuzie la aplicarea de către instanțele de judecată a acestei instituții.

Astfel, în viziunea autorului excepției de neconstituționalitate, norma contestată contravine dispozițiilor art. 6 § 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

3. Verificând cererea de strămutare cu suspendarea examinării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 46 alin. (1) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad, numai în cazul în care prin aceasta se poate obține soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.

Astfel, Colegiul penal reține că reieșind din cererea examinată, cauza penală nr. 02-1a-23253-18102016, se află în procedura de examinare a Curții de Apel Chișinău din 30.11.2016, fiind repartizată pentru examinare judecătorului Teleucă Stelian. În acest sens, se menționează că pe parcursul acestei perioade, au fost numite mai multe ședințe de judecată, dar care au fost amânate din diferite motive, majoritatea în rezultatul cererilor-demersurilor părții apărării, inclusiv prin invocarea repetată a mai multor recuzări față de diferiți judecători care au fost respinse ca fiind neîntemeiate, prin încheierile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău.

În acest context, Colegiul penal atestă că o eventuală admitere a cererii de strămutare de la Curtea de apel Chișinău la o altă instanță egală în grad, ar cauza tergiversarea examinării cauzei și în loc de soluționarea ei rapidă și obiectivă, s-ar obține încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a procesului penal prevăzut de art. 20 Cod de procedură penală, or examinarea într-un termen rezonabil a fiecărei cauze reprezintă o garanție procesuală, scopul căreia este de a proteja toți justițiabilii împotriva duratei excesive a procedurii.

În aceeași ordine de idei, cu privire la motivele invocate precum că judecătorii Teleucă Stelian și Morozaan Ghenadie sunt cointeresați în acest dosar penal, Colegiul penal invocă că aceste motive nu sunt de competența Curții Supreme de Justiție în prezent.

La fel, în privința motivului precum că încheierile judecătorului Morozaan Ghenadie, privind respingerea recuzărilor judecătorilor Teleucă Stelian și Brînză L. nu sunt motivate, Colegiul penal statuează că aceste încheieri nu pot fi atacate

potrivit prevederilor art. 35 alin. (3) Cod de procedură penală și ele nu pot forma motiv de strămutare a cauzei, deoarece dezacordul cu motivarea, ar putea fi invocat în căile ordinare de atac exercitate împotriva deciziei în prezenta cauză, pentru a fi verificate de instanțele ierarhic superioare.

Cu referire la suspiciunile colective, se reține că acestea sunt iarăși doar presupuneri a avocatului Pavel Dumitru și nu sunt confirmate prin careva probe pertinente, acte judecătorești în speța dată, iar anexele pe 29 file la cererea de strămutare, extrase din presă, se resping din motiv că sunt opinii ale jurnaliștilor, persoanelor oficiale asupra unor circumstanțe care nu sunt în legătură cu speța dată.

Pentru aceste motive, Colegiul penal, reieșind și din faptul că cauza se judecă în ordine de apel deja mai mult de un an, ajunge la concluzia că cererea de strămutare urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

3.1. Verificând cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă reieșind din prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 privind interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, fiindcă respingând motivele strămutării cauzei ca neîntemeiate, Colegiul penal consideră că sintagma „cu cel puțin 5 zile înainte de începerea cercetării judecătorești” cuprinsă în art. 47 alin. (1) Cod de procedură penală, nu urmează a fi aplicată la soluționarea speței date.

Potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 „judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu [Constituția](#) a normelor contestate, **limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:**

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit. a) din [Constituție](#);

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) *nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.*”

Colegiul penal menționează că, obiectul sesizării ridicat de aceeași parte în proces a fost deja examinat de Curtea Constituțională, pronunțându-se prin hotărârea nr. 26 din 29 aprilie 2016 (Monitorul Oficial nr. 247 – 255/64 din 05.08.2016) prin care sa declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a aceleiași sintagme din articolul 47 alin. (1) din Codul de procedură penală, ridicată tot de avocatul Dumitru Pavel, în dosarul nr. 1cs-52/2016, aflat tot pe rolul Curții Supreme de Justiție în perioada când cauza dată se examina în Judecătoria Buiucani mun. Chișinău o perioadă mai mare de 3 ani.

3.2. Reieşind din aceste motive, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei în instanţa de apel, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ambele solicitări.

4. În conformitate cu art. 46-49 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie,

DISPUNE :

Respinge cererea avocatului Pavel Dumitru în numele inculpaţilor Paveliu Răzvan şi Țopa Viorel, privind strămutarea judecării cauzei penale nr. 02-1a-23253-18102016, dosarul nr. 1-128/17, privindu-i pe Paveliu Răzvan şi Țopa Viorel, de la Curtea de Apel Chişinău la o altă instanţă egală în grad cu suspendarea examinării cauzei în Curtea de Apel Chişinău.

Respinge cererea privind sesizarea Curţii Constituţionale în vederea examinării constituţionalităţii sintagmei cuprinse în art. 47 alin. (1) Cod de procedură penală „cu cel puţin 5 zile înainte de începerea cercetării judecătoreşti”.

Încheierea este irevocabilă, pronunţată integral la **06 decembrie 2017**.

Preşedinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguş Constantin